

SUMMAR FESTIVALURIN

hvíti tjaldúkurin hevur ongantíð og fer heldur ongan-tíð at vera serliga sexuttur – og ljóðið er ein avbjóðing fyri ein og hvønn ljóðmann.

Torgið hevur hinvegin eitt fint potentiali. Ein lítil pallur, sum stendur væl fyri. Men at leggja eitt skjótitelt beint við síðurnar av, tað er pent sagt ein minni katastrofa, tí inniligar og nærverandi framfórslur sum til dømis tann hjá Lív Næs, gongur ikki serliga væl saman við maskinbyrsusálvum.

Tað má og skal gerast betri til eina aðru ferð, tí slíkt kann altoyðileggja sjálvt tí allarbestu framfórsluna.

Tey bestu

Tíbetur vóru ikki bara ein,

men fleiri ómetaliga góðar framfórslur á Summarfestivalinum. Swangah stóð fyri einari hóskvøldið, Jens Marni fríggjakvøldið og leygar-kvøldið vóru fleiri av slagnum. Byrjað var við Bros, sum setti sín serliga dām á Vágsbø. Tað kundi lætt enda við einum slagi av útímøti, men tíbetur gjørdist tað ikki soleiðis. Tað var sjarmerandi, hugnaligt og nostalgiskt at enduruppliva gamla bandið, kryddað við eitt nú ómetaliga dugnaligu 11 ára gomlu Mariu á Lakjuni.

Somu lýsingarorð, sjarmerandi, hugnaligt og nostalgiskt, kunnu nýtast um framfórsluna hjá Anniku Hoydal.

Hanus G. slapp loksins at

hava bólk við á festivalinum, sum hann hevur spælt á hvørt einasta ár. Hetta var ein fantastisk løta, har Benjamin Petersen, Mikael Blak, Magnus Johannesen og Per Ingvald Højgaard av álvara vístu format. Hanus nýtti lötuna og tað sama gjørdi fjøldin – og Jónas Bloch Danielsen eigur stórt rós uppiborið fyri at gera ljóðupplivingina so lekkra, sum hon var.

Hóast Hanus átti bestu framfórsluna leygarkvøldið – um ikki á festivalinum sum heild – so skerast ikki burtur, at stóra høvudsnavnið leygar-kvøldið var Kim Larsen. Hesin hevði eisini eitt brak av eini framfórslu. Mong hava eftirlýst fleiri av kendu

hittunum, men maðurin er rokkmusikari og fall tíbetur ikki í ta grøvina, har hann bara fýrði eitt hitt fyri og annað eftir av, fyri at tekkjast fjøldini. Vit finga eina feita rokkframfórslu – kryddað við eitt nú Jutlandia, Kvinde min og De Smukke Unge Mennesker, og so burdu øll verið glað!

Glað vóru tey í øllum fòrum í tjaldinum eftir framfórsluna hjá Kim, har Signar í Homrum spældi. Í Útvarpinum hevði ummælarin Uni Leitisstein Hansen sett spurnartekin við, um Signar í Homrum var rætti maðurin at spæla hetta tíðspunktið. Niels Uni Dam segði hinvegin, at tað var einki meiri natúrligt, at vælumtókta kollfirð-

ingurin spældi hetta tíðspunktið. Og uttan at gera hetta til ein dyst millum teir báðar, so kunnu vit bara staðfesta, at tað kókaði í tjaldinum hesa lötuna – og at Signar í Homrum valla hevur havt eina betri framfórslu.

Endabrakið á stóra palli var eisini ein virðiligur endi fyri Summarfestivalin. Týr yvirtóku Vágsbø við melidí-øsu víkingatónunum. Tað var ónt og lekkurt um somu tíð – ein vælsmurð maskina! Eisini var tað hugaligt at síggja Poul Arna Holm aftur á palli við Orminum Langa.

Stórir pílur upp

Víst var Summarfestivalurin góður. Fólk hugnaðu sær og sluppu at syngja við, hóast

Dynamitt ikki spældi og Kim Larsen lat Greatest Hits fløguna liggja heima. Veðrið var gott, men hesum stýra fyriskipararnir ikki. Teir stýra tó øllum hinum – og tað gjørdur teir so mikið væl, at jubileumsfestivalurin fer í søguna sum helst hin besti higartil. Og takk fyri tað!

rolant@sosialurin.fo